

Tato práce zjišťuje rozdíly v kvalitě života dialyzovaných a transplantovaných pacientů. Během své stáže v psychiatrické ambulanci IKEM jsem měl jedinečnou možnost účastnit se psychosociálních vyšetření živých příbuzných a nepříbuzných dárců ledviny. Postupem času jsem se také seznámil s chodem transplantčního centra, etickými aspekty transplantční léčby a hlavně s psychosociální problematikou jak dárců, tak příjemců orgánů. Indikací k transplantaci je diagnóza nezvratného selhání ledvin, které je neodmyslitelně spjato s dialyzační léčbou.

K rozhodnutí zabývat se kvalitou života dialyzovaných a transplantovaných pacientů mě vedl nedostatek literárních pramenů a výzkumů z českého prostředí. Zde předložený výzkumný projekt je tedy spíše pilotní studií, jejíž snahou je vymezit oblasti, které jsou důležité v subjektivním hodnocení kvality života dialyzovanými a transplantovanými v České republice.

Teoretická část nejprve shrnuje medicínské aspekty týkající se diagnózy nezvratného selhání ledvin. V druhém oddíle jsou rozebírány psychosociální aspekty chronického onemocnění obecně, které jsou doplněny specifiky dialyzační a transplantční léčby. Třetí oddíl pojednává o teoretických konstruktech a způsobech měření kvality života. Poté navazuje přehled dosavadních výzkumných studií zaměřených na kvalitu života dialyzovaných a transplantovaných.

V empirické části je nejprve zkoumána kvalita života dialyzovaných a transplantovaných pacientů v závislosti na vybraných charakteristikách. Hlavním cílem empirické části a zároveň celé rigorózní práce je porovnání kvality života dialyzovaných a transplantovaných pacientů v dimenzích a doménách dotazníků SF-36 a WHOQoL-BREF.